

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Weronika Roszak

Przy udziale Prokuratora Christophera Świerka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7.04.2016r., 2.06.2016 r., 16.08.2016 r., 23.09.2016 r., 15.12.2016 r., 10.01.2017 r. i 27.06.2017 r., sprawy:

R. W. (W.) syna A. i J. z d. P., urodzonego dnia (...) w S. , Pesel: (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 19.10.2013r. do 29.10.2013r., w S. przy ul. (...) w sklepie (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 26.11.2009r. sygn. akt (...) za czyn z art.279§1kk w zb. z art.278§5kk w zb. z art.275§1kk w zb. z art.276kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§2kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 28.09.2009r. do 28.09.2011r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 25 opakowań kawy o łącznej wartości 634zł 03 gr na szkodę sklepu (...) i tak:

- w dniu 19.10.2013r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 6 opakowań kawy (...) o wartości 164 zł 70 gr

- w dniu 20.10.2013r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 12 opakowań kawy (...) o wartości 329 zł 40 gr

- w dniu 29.10.2013r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 7 opakowań kawy (...) o wartości 139 zł 93 gr

tj . o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art.64§1kk w zw. z art.12kk

II. w okresie od 25.092013r. do 26.092013r., w S. przy ul. (...) przy hotelu (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego(...) z dnia 26.11.2009r. sygn. akt (...) za czyn z art.279§1kk w zb. z art.278§5kk w zb. z art.275§1kk w zb. z art.276kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§2kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 28.09.2009r. do 28.09.2011r. dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu lewej tylnej szyby w tym pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia z jego wnętrza torbę z dermy na kółkach, lekarstwa, artykuły spożywcze, 4 butelki wódki (...) o pojemności 0,5l każda, 4 sztuki sześciopaków piwa (...), wędliny różnego rodzaju oraz kosmetyki tj. mienie o łącznej wartości 1520 zł, czym działał na szkodę U. M.

tj . o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art.64§2kk

III. w dniu 05.10.2013r. w S. przy ul. (...) na parkingu ulicznym będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego (...)z dnia 26.11.2009r. sygn. akt (...) za czyn z art.279§1kk w zb. z art.278§5kk w zb. z art.275§1kk w zb. z art.276kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§2kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 28.09.2009r. do 28.09.2011r. dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tym pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia z jego wnętrza kosmetyki S. o łącznej wartości 350 zł, na szkodę (...) S.A. oraz reklamówkę, dwa opakowania puzzli, komin od kurtki, lekarstwo szkice i prace studenckie tj. mienie o łącznej wartości 140 zł na szkodę P. R. (1)

tj . o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art.64§2kk

orzeka

I. uznaje oskarżonego R. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt., I czynu i za to na podstawie art.278§1kk w zw. z art. 64§1 kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego z dnia czynu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zrzucanych mu w punktach II i III czynów, stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art.91§1kk i za to na podstawie art.279§1kk w zw. z art.64§2kk w zw. z art.91§1kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego z dnia czynów wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art.91§2kk przy zastosowaniu art.4§1kk 1kk według stanu prawnego z dnia czynów orzeczone kary łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art.63§1kk w brzmieniu obowiązującym w dacie czynów, przy zastosowaniu art.4§1kk na poczet orzeczonej kary zalicza zatrzymanie w dniu 29 października 2013 roku od godz.12.30;

V. Na podstawie art.230§2kpk zwraca dowód rzeczowy w postaci płyty przechowywany w aktach sprawy na k.33 do sklepu (...) przy ul (...);

VI. na podstawie art. 627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych oraz wymierza opłatę w wysokości 400 (czterystu) złotych;

VII. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K. kwotę 1608,84 zł w tym VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IV K 1037/15

UZASADNIENIE

co do całości w zakresie czynów II i III oraz co do kary za czyn I i kary łącznej

U. M. zaparkowała w okresie od 25.09.2013r. do 26.09. 2013r., pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) przy ul. (...) w S. przy hotelu (...). Przechodząc tamtędy w nocy R. W. postanowił okraść ten samochód. W tym celu wybił lewą tylną szybę w pojeździe, po czym zabrał w celu przywłaszczenia z jego wnętrza torbę z skóry na kółkach, lekarstwa, artykuły spożywcze, 4 butelki wódki (...) o pojemności 0,5l każda, 4 sztuki sześciopaków piwa (...), wędliny różnego rodzaju oraz kosmetyki tj. mienie o łącznej wartości 1520 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.11, 27

protokół wizji lokalnej k.20-23

protokół oględzin k.79-80

zeznania U. M. k.12 zbioru C

Następnie w dniu 5.10.2013r. w S. przy ul. (...) na parkingu ulicznym R. W. zobaczył samochód marki S. (...) o nr rej. (...) i także postanowił go okraść. Wybił w tym celu szybę w pojeździe i zabrał w celu przywłaszczenia z jego wnętrza kosmetyki S. o łącznej wartości 350 zł, na szkodę (...) S.A. oraz reklamówkę, dwa opakowania puzzli, komin od kurtki, lekarstwo szkice i prace studenckie tj. mienie o łącznej wartości 140 zł na szkodę P. R. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.11, 27

protokół wizji lokalnej k.20-23

protokół oględzin k.70-71

zeznania B. R. k.87 i k.7- i zd. 10.12.2015r.

zeznania P. R. (1) k.120 i 14-14v

W trakcie postępowania przygotowawczego R. W. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy rozpoznali u niego jedynie zaburzenia osobowości i nadużywanie środków psychoaktywnych. W trakcie popełnienia zarzucanych mu czynów nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Może brać udział w postępowaniu i podjąć samodzielną obronę.

Dowód: opinia psychiatryczna k.230-233

R. W. urodził się w (...) roku. Poddawał adres dla doręczeń w S. przy ul. (...). Ma wykształcenie podstawowe, nie ma zwodu. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymywał się z renty socjalnej i dodatku pielęgnacyjnego. Nie ma majątku. Był uprzednio kilkakrotnie karany. W tym wyrokiem Sądu Rejonowego (...)z dnia 26.11.2009r. sygn. akt (...)za czyn z art.279§1kk w zb. z art.278§5kk w zb. z art.275§1kk w zb. z art.276kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§2kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 28.09.2009r. do 28.09.2011r. W czasie zbliżonym do popełnienia czynów dopuścił się także innych włamań, za które został skazany wyrokami wydanymi w sprawach(...), (...) i (...) prowadzonych przez Sąd Rejonowy (...). Jest zdrowy fizycznie, leczyl się psychiatrycznie.

- dane personalne k.10-10v

- dane osobopoznawcze k.12-13

- wyroki k.55, 49,50,,52,54,57-58, akt prokuratora, k.63,64,68-69,83-84

- obliczenie kary k.59

- karta karna k.204-205

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony R. W. na rozprawie głównej przyznał się kradzieży w sklepie (...), nie przyznał się do dokonania włamań do samochodów. Stwierdził, że gdy został zatrzymany w sprawie kradzieży w (...), został przez dwóch policjantów pobity i zmuszony do przyznania się kradzieży 3 samochodów, musiał to powiedzieć, żeby go wypuścili. Wyjaśnił, że pobili go policjanci, którzy go zatrzymali. Po przesłuchaniu został zabrany do innego pokoju, założyli rękawiczki i okradli oskarżonego. Wyjaśnił, że nie przyzna się do czegoś, czego nie zrobił. Po chwili stwierdził, że nie bili go policjanci, którzy go zatrzymali, lecz został przeprowadzony do innego pokoju, gdzie sprawdzili go w kartotece, że robił włamania do samochodów. Znaleźli, że coś na T. zginęło i powiedział, że to nie on, bo kradł na W. i na J.. Wskazał konkretne samochody, żeby dali mu spokój, żeby go puścili. O te samochody toczyło się już postępowanie i już zostało osądzone. W tym miejscu gdzie to popełniono robiono mu zdjęcie, to było przy W., M. C., G..

Oskarżony podtrzymał również wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Stwierdził jednak, że nie przyznaje się do dwóch włamań, bo już dostał za nie wyrok. Potwierdził, że podczas wizji lokalnej, stał on, samochód, numer bramy, zrobione było zdjęcie i sam wskazywał bramy. k.49-51

W toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. W toku przesłuchania co do kradzieży w (...) wskazał, że dokonywał również włamań do samochodów i zadeklarował, że wskaże miejsca i samochody, do których się włamał, jak też co z nich ukradł k.11,27.

Następnie zaprzeczył, by pokazywał miejsca kradzieży w czasie wizji. (k.88)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie czynu I, które pozostały niezmiennie. W zakresie czynów II i III, za podstawę dokonywania ustaleń faktycznych Sąd przyjął wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd nie dał bowiem wiary zmianie tych wyjaśnień dokonanej na rozprawie, uznając, że stanowią one jedynie linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karanej za dwa włamania popełnione w warunkach recydywy.

Nie dając wiary owej zmianie, Sąd miał na względzie labilność wyjaśnieni oskarżonego. I to nie tylko w stosunku do wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, ale także sądowego. Dotyczy to kwestii przyznania najpierw, że sam wskazał samochody (k.49-51), by potem temu zaprzeczyć (k.88)

Nieprawdziwe okazały się także twierdzenia, że za te włamania został już skazany. Analiza akt i wyroków wydanych w powoływanych przez oskarżonego sprawach wskazuje, że dotyczą one tożsamyh rodzajowo czynów, popełnionych w zbliżonym czasie, w tej samej okolicy – gdzie oskarżony korzystał z adresu dla doręczeń, jednak skazania Sądu Rejonowego (...) obejmują inne czyny, dotyczące innych samochodów – po których oskarżony mógł identyfikować swoje wcześniejsze czyny. Akta te nie wskazują, by np. w tym czasie był pozbawiony wolności, co uniemożliwiłoby mu popełnienie czynów objętych niniejszym postępowaniem. W dodatku zważyć należy, że informacja, niedokładna – uzupełniona dopiero po wizji lokalnej, pojawiła się w pierwszym protokole przesłuchania – podkreślenia wymaga, że czyny, do których przyznał się o podejrzany i które zostały objęte zarzutem II i II zostały popełnione na terenie własności KP Ś. – policjanci KP P. nie mieli więc interesu w ich przypisywaniu oskarżonemu, nie figurowały one jako nieustalone na terenie działania tej jednostki. Sam oskarżony przy tym stwierdził na rozprawie, że policjanci próbowali mu przypisać włamanie z ul. (...) – do czego się nie przyznał, a przyznał do włamań na ul. (...). Świadczy to o tym zdaniem Sądu, że miał zachowaną swobodę wypowiedzi. Skoro nie przyznał się do włamania dokonanego przy ul. (...), zatem mógł się nie przyznawać, nielogicznym jest więc przyznawanie się do innych czynów, których nie miałby popełnić. Tym bardziej, że oskarżony miał już w tym czasie bogate doświadczenie życiowe i wiedział, czym grozi przyznanie się do włamań – nie ryzykowałby zdaniem Sądu oskarżenia o poważne przestępstwa, skoro mógł im zaprzeczyć tak jak powołanemu przez niego włamaniu na ul. (...). Co więcej, oskarżony chciał dobrowolnie poddać się za te czyny karze (k.221). Tym samym zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie nie pozwalają na danie im wiary, a stanowią jedynie przyjętą linię obrony.

Tym bardziej, że zeznania M. P., P. R. (2), P. S., D. K., P. P. (2) i M. K. nie potwierdzają, by przyznanie to miało być wymuszone w okolicznościach podawanych przez oskarżonego – Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy, nie znajdując podstaw do ich zanegowania. Tym samym protokoły wyjaśnień oskarżonego i wizji lokalnej sporządzone w toku postępowania przygotowawczego zdaniem Sądu nie budzą wątpliwości co do prawidłowości i prawdziwości odzwierciedlenia w nich faktycznego przebiegu czynności procesowych.

Sam fakt, że doszło do włamania opisanego w czynie II i III, potwierdzają protokoły oględzin pojazdów oraz zeznania U. M., P. R. i B. R. – które nie były kwestionowane, a które nie odnoszą się do sprawstwa oskarżonego.

Dokonując ustaleń w zakresie własności osobistych oskarżonego Sąd posłużył się wyrokami, kartą karną, danymi osobopoznawczymi oraz opinią psychiatryczną, których treść i forma również nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Pozostałe dowody Sąd konstruując stan faktyczny pominął, gdyż przywołane dowody zdaniem Sądu w wystarczający sposób pozwalają na odtworzenie zdarzeń i ich ocenę.

Przedstawiony materiał dowodowy zdaniem Sądu jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu w pkt II i III czynów. Każdorazowo działał w zamiarze kradzieży, w tym celu pokonywał przeszkodę fizycznie, tłukąc szybę, by dostać się do wnętrza samochodu i ukraść znajdujące się w nim mienie. Jakkolwiek wartość mienia była niewielka, to jednak wobec faktu włamania do samochodów, towarzyszyły temu zniszczenia szyb, które

powiększały szkodę. Ponadto oskarżony działał w warunkach recydywy, w trakcie innych prowadzonych postępowań, zatem niemożliwe było przyjęcie wypadków mniejszej wagi. Przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy i bezprawność czynu, Sąd uznał zatem, że oskarżony dwukrotnie wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstw z art.279§1kk.

Czynów tych dopuścił się mimo uprzedniej karalności za przestępstwo podobne – włamanie - w warunkach z art.64§2kk, zatem po odbyciu za nie pełnej kary 2 lat pozbawienia wolności niniejsze czyny również zostały popełnione w warunkach z art.64§2kk.

Oba zostały popełnionej w podobny sposób, w bliskiej odległości czasowej, noszą tą samą kwalifikację, stanowią zatem ciąg przestępstw. Z uwagi na zmianę przepisów, uprzednio obowiązujący art.91§1kk jest w okolicznościach tych czynów korzystniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwala na wymierzenie jednej kary.

Wymierzając karę za czyn I Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość czynu i zawinięcia oskarżonego. Na czyn ten złożyło się kilka zachowań, oskarżony chodził kraść do tego sklepu, jak inni chodzą po prostu na zakupy, co świadczy o wysokim stopniu demoralizacji. Był przygotowany do kradzieży – miał ze sobą specjalnie spreparowaną torbę. Dopuścił się tego czynu w ramach powrotu do przestępstwa. Na jego korzyść świadczy więc jedynie przyznanie się do popełnienia przestępstwa i wartość szkody. W tym stanie rzeczy za wystarczającą karę, która spełnia kryteria określone w art.53§1i2kk, Sąd uznał karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę za czyn II i III Sąd miał na względzie, że zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw, na który złożyły się tylko 2 czyny. Na niekorzyść oskarżonego świadczy uprzednia karalność, w tym przede wszystkim ponowne popełnienie przestępstw w warunkach recydywy specjalnej. Oskarżony dopuszczał się popełnienia przestępstw, mimo, że prowadzono wobec niego już postępowanie karne np. (...), co świadczy o wyjątkowym lekceważeniu prawa i konsekwencji związanych z jego łamaniem. Na korzyść oskarżonego świadczy zatem jedynie niska wartość skradzionego mienia. Za adekwatną karę za ciąg przestępstw, która zdaniem Sądu spełnia warunki określone w art. art.53§1i2kk, Sąd uznał więc karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Biorąc pod uwagę wysokość orzeczonych kar jednostkowych, ilość czynów, bliskich rodzajowo i czasowo, popełnionych w warunkach powrotu do przestępstwa, Sąd uznał, że właściwą karą łączną jest kara wymierzona z zastosowaniem systemu asperacji, to jest podwyższenia wyższej z kar. W przypadku postawy oskarżonego zastosowanie łagodniejszej zasady utwierdziłoby go bowiem jedynie w opłacalności popełnienia większej ilości drobnych przestępstw, które zostaną pochłonięte przez surowiej zagrożone. W wyniku tego Sąd za adekwatną karę łączną uznał karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

W sprawie miało miejsce zatrzymanie, zatem na podstawie art.63§1kk w brzmieniu obowiązującym w dacie czynów – gdyż ten stan prawny Sąd wcześniej uznał za korzystniejszy, przy zastosowaniu art.4§1kk na poczet orzeczonej kary zaliczone zostało faktyczne pozbawienie wolności.

Ponieważ dowód rzeczowy wobec zakończenia sprawy stał się zbędny, uwzględniając wniosek Prokuratora na podstawie art.230§2kpk Sąd zwrócił dowód rzeczowy w postaci płyty przechowywany w aktach sprawy na k.33 do sklepu (...) przy ul (...), skąd go uzyskano.

Ze względu na wydanie wyroku skazującego na podstawie art.627kpk i art.2ust.1pkt5 i art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych orzeczono o zwrocie kosztów, w tym ustalono opłatę. Oskarżony jest bowiem zdolny do pracy i ma tym samym możliwości finansowe do uiszczenia kosztów, zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do zwalniania go z ponoszenia tego obowiązku.

O wynagrodzeniu obrońcy orzeczono na podstawie §3, §4ust.1,2i3, 17 ust. 2pkt3oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.